

кой-то ся разсѣивать, не траятъ много.

415. Не треба да оставишь вѣтхія си пріятель, ради новаго, зашто-то отъ едно таково премѣненіе никогда не исхожда нѣкое добро.

416. Кой-то чини добро не губи награжденіе-то му; зашто-то благодареніе-то не ся загубва никогда, нито предъ Бога, нито предъ человекы-те.

417. Кой-то е здоровъ, и има хлѣбъ, и мѣсто отстранено, нито ся полага да работи нѣкому, нито прави путешествіе.

418. Ако почиташъ мужественны-те, и военны (полемическы) человекы, ти вси-те са твои; но ако чинишь исто-то на негодны-те, ненавидятъ тя, и ставатъ по-безчинни.

419. Любостыжаніе-то всегда иска безконечно-то; того ради най-обезпеченно-то нѣчто е да ся благодарн нѣкой на онова, кое-то има, зашто-то кой-то не ся благодарятъ никогда, злополучни са.

420. Мало пріятелство добрѣ основано, чини повече отъ едно големо пріятелство, кое-то става безразсудно и несмысленно.

421. Единъ Монархъ, кой-то ся предава весь въ сласты-те и голяи, направя живота си най-благополученъ на свѣта, колко-то отъ